

Lupta

Mirimirela

În mintea mea
Se duce o luptă
De capă și de spadă
Subtilă, elegantă, dar bolnavă

Între noi doi,
Eu sunt curată, sfântă, pură
Tu ești otravă
Și ești muntele de ură.

Ce fel de înger vrei să-mi fii ?
Îngerul negru ?
Demonul din miez de noapte
Și de peste zi ?!

Nu te-mbăta cu apă rece
Și nu mă amăgi
Că boala asta ne va trece
Precum pojarul, la copii.

Știi, dacă ne-am atinge
Ne-am contamina
Și-o viață-ntreagă-aș plânge
Aș fi de mucava.

Deci, lasă-mă copile !
Te du, în asfințit
Și voi uita, vezi bine
Cândva, că ne-am iubit.

Așa gândea soarele nopții-luna
Certând un liliac
Crezând biata de ea, nebuna
C-a fost un vârcolac.